

Informazioni su questo libro

Si tratta della copia digitale di un libro che per generazioni è stato conservata negli scaffali di una biblioteca prima di essere digitalizzato da Google nell'ambito del progetto volto a rendere disponibili online i libri di tutto il mondo.

Ha sopravvissuto abbastanza per non essere più protetto dai diritti di copyright e diventare di pubblico dominio. Un libro di pubblico dominio è un libro che non è mai stato protetto dal copyright o i cui termini legali di copyright sono scaduti. La classificazione di un libro come di pubblico dominio può variare da paese a paese. I libri di pubblico dominio sono l'anello di congiunzione con il passato, rappresentano un patrimonio storico, culturale e di conoscenza spesso difficile da scoprire.

Commenti, note e altre annotazioni a margine presenti nel volume originale compariranno in questo file, come testimonianza del lungo viaggio percorso dal libro, dall'editore originale alla biblioteca, per giungere fino a te.

Linee guida per l'utilizzo

Google è orgoglioso di essere il partner delle biblioteche per digitalizzare i materiali di pubblico dominio e renderli universalmente disponibili. I libri di pubblico dominio appartengono al pubblico e noi ne siamo solamente i custodi. Tuttavia questo lavoro è oneroso, pertanto, per poter continuare ad offrire questo servizio abbiamo preso alcune iniziative per impedire l'utilizzo illecito da parte di soggetti commerciali, compresa l'imposizione di restrizioni sull'invio di query automatizzate.

Inoltre ti chiediamo di:

- + *Non fare un uso commerciale di questi file* Abbiamo concepito Google Ricerca Libri per l'uso da parte dei singoli utenti privati e ti chiediamo di utilizzare questi file per uso personale e non a fini commerciali.
- + *Non inviare query automatizzate* Non inviare a Google query automatizzate di alcun tipo. Se stai effettuando delle ricerche nel campo della traduzione automatica, del riconoscimento ottico dei caratteri (OCR) o in altri campi dove necessiti di utilizzare grandi quantità di testo, ti invitiamo a contattarci. Incoraggiamo l'uso dei materiali di pubblico dominio per questi scopi e potremmo esserti di aiuto.
- + *Conserva la filigrana* La "filigrana" (watermark) di Google che compare in ciascun file è essenziale per informare gli utenti su questo progetto e aiutarli a trovare materiali aggiuntivi tramite Google Ricerca Libri. Non rimuoverla.
- + *Fanne un uso legale* Indipendentemente dall'utilizzo che ne farai, ricordati che è tua responsabilità accertarti di farne un uso legale. Non dare per scontato che, poiché un libro è di pubblico dominio per gli utenti degli Stati Uniti, sia di pubblico dominio anche per gli utenti di altri paesi. I criteri che stabiliscono se un libro è protetto da copyright variano da Paese a Paese e non possiamo offrire indicazioni se un determinato uso del libro è consentito. Non dare per scontato che poiché un libro compare in Google Ricerca Libri ciò significhi che può essere utilizzato in qualsiasi modo e in qualsiasi Paese del mondo. Le sanzioni per le violazioni del copyright possono essere molto severe.

Informazioni su Google Ricerca Libri

La missione di Google è organizzare le informazioni a livello mondiale e renderle universalmente accessibili e fruibili. Google Ricerca Libri aiuta i lettori a scoprire i libri di tutto il mondo e consente ad autori ed editori di raggiungere un pubblico più ampio. Puoi effettuare una ricerca sul Web nell'intero testo di questo libro da <http://books.google.com>

This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

GoogleTM books

<http://books.google.com>

2
LEGENDA ROMANIEI

DE

G. BARONZI.

BUCUREȘȚI.

TYPOGRAPHIA NAȚIONALĂ A LUI ST. RASSIDESCU.

1862.

WILLIAMSON ARCHIVES

LEGENDA ROMANIEI. 2

DE

G. BARONZI.

12

BUCUREȘCI.

TYPOGRAPHIA NAȚIONALĂ A LUI ST. RASSIDESCU.

1862.

I.

nde sunt doi munți selbatici
Și între ei doi plopî uscați
Ce se'nalță singuratici
Pe o vale din Carpați;
Unde sórele nici luna
Nici o dată n'au pētruns
Într'astu locu ce tot d'auna
D'or ce ochiu a stat ascuns,
Pe o stincă de granit,
Cuibu de noē orî trāsnit,

II.

albă, mândră floricea,
Fără sprijin de pământ,
Plânge tristă, ché'i è frică
Să n'o smulgă vre un vînt;
Ché scia ché daca-ar trece
Vr'un virteju' pe lîngă ea
Nu s'ar îndura să plece
Fără floricea mea;
Și quând vîntul se'nălța
Ea de stîncă s'acăța.

III.

ici o frunză nu se mișcă,
Nu suspină nici un vînt,
Numai frigul nopții pișcă
Pe acel deșertu pămînt.
Nici o sté, nici o steluță
Nu mai strelucia pe cer,
Luna ca o lercicuță
S'ascundea 'ntr'un nor de fer ;
Or-ce sînte a tăcut,
Par'chě-ar fi vre un făcut.

IV.

Óptea tristă fără stele

Cădea plină de fior,

Ielele, strigóice rele,

Părăsia culcuşul lor.

Un focu ager cu dogóre

Prefăcea tăciunii 'n scrum

Înălţând a sa vilvóre

Într'un negru nor de fum;

Ear trei Iele sta la focu

Şi citia într'un ghiocu.

V.

rum de nópte li s'arată. . .

„Écă bobul sositor. . . .

„Un strein! . . . la noi 'ce cată

„Astu drumețu cutezător! . . .

Și privindu-se 'ntre ele

Una p'alta se'ntreba,

Ear aflând tot semne rele

Ochii lor se involba,

Și rînjind săria din locu

Ș'arunca ghiocu 'n focu.

VI.

omânașu de peste munte
P'un cal vînēt răpăia,
Bobocei de flori mênunte
Peptui mândru încheia.
Pană galbenă blondină
Sus pe cascăi tremura
Și pe fruntea lui senină
Fulgișorii și resfira ;
Cal avea și cal n'avea,
Dór pămîntul ch'atingea.

VII.

eciorelul ce venise
Era tânăr voinicel,
Ca un zîn vădut în vise,
Copilandru frumușel.
Quâte lumea și pământul
De traiu dîle vor avé,
Quâte țeri strebate vîntul
Ca el altu n'or vedé,
Chê la sóre te-ai uita,
Dar la el n'ai mai căta.

VIII.

iricele subțirele
Mustăciórai înfera,
Tuleiașu de păserele
Bărbiórai mugura;
Eaí pe cal sta fără frică
Și se cumpenia ușor
Ca un puiu de rondunică
Quare saltă 'ncetișor
Pe un vîrfu de copăcel
Și se légănă pe el.

IX.

eriguțe de inele
Pe la degite purta
De la mândre feciorele
Quari nu mi'l mai uita.
Și quând nóptea la colinde
Potecuțele brăzda
Lua daruri și merinde
Or pe unde colinda,
Ear pe lingă fete mari
Făcea marțu pe colindari —

X.

i quând triste lăcrămele
Ochișorii'î înora ,
De pe gene subțirele
Stropu de rouă picura;
Rondunelele ușore
Din sbor iute se lăsa,
Qua s'apuce 'n aripióre
Roua de pe géna sa.
Dar Fētu-mândru 'nainta,
Vorba astü-fei și o purta :

XI.

ai è 'n lume altă flóre,
„Mai è rosă de coral
„Între flori ce cresc sub sóre
„Lîng 'al Dunării cristal,
„Cum è flórea țerei mele
„Ce resare pe Carpați
„Ca o lună între stele,
„Ca p'o stémă de 'mpărați
„Diamantul cel mai rar,
„Cel mai scumpu mărgăritar!

XII.

Óte flóre mai iubită

„Alta'n lume n'a 'nflorit,

„Dar nici sórte mai cumplită

„Alta n'a mai suferit,

„Chěci a fost înstreinată

„De neóspii ei jurați

„Fără mumă, fără tată

„Și departe d'ai ei frați;

„Dar quât sânge voin avea

„Curgă numai pentru ea. . . . „

XIII.

uculețu cu pana sură

„Quare vii să ne descânti,

„Nu mai fluera din gură

„Daca nu scii cum să cânti.

„Fă-ți mai bine crucea mare,

„Chă è dracu mai bătrân

„Și te-aduce chiar în stare

„Să nu crești că esti Român;

„Du-te dar cu Dumnezeu

„Să nu 'ncarci sufletul meu;

XIV.

hă mi esti tânăr ca o flóre
„Ce 'nfloresce pe la ȕiori,
„Și mi esti mândru ca un sóre
„Quând resare fără nori;
„Chě ȕi   viaȕa încă lină,
„Buzele de sărutat,
„Și pe fruntea ta senină
„Nici un nor n'a fulgerat;
„Ear pe capul tău plăcut
„Bruma încă n'a că ut.

XV.

u'î ursită pentru tine

„Zînióra ce o chemi,

„Altui sóre se cuvine

„Rađa pentru quare gemi;

„Chěci pe frunteai de lumină

„Şi pe umereii ei

„Este scrisă luna plină

•Cu doi dulci lucefěrei,

•Doi lucéferi de 'ncântări

•Însetaţi de sărutări.

XVI.

chii ei ca doă stele
»Strînse 'n cercăn de rubin
»Svirlă fulgere din ele
»P'un cer limpede și lin;
»Și pe buzelei vrăjite
»Înflorescu neîncetat
»Garofițe 'mbălsămite
»Cu miróse ce îmbat,
»Ear spríncénai pe la ochiu
»Par'chě-î scrisă cu deochiu.

XVII.

a o flóre ce-î născută
» A fi Dómnă între flori,
» Ȑioa vin de mi o sărută
» Fluturilei cei ușori,
» Nópcea luna scóte stele
» De pe pěrui bělăior
» Tors cu fire aurele
» Dintr'al zînelor fuior;
» Ochișoru-î cuibu de sori,
» Légën de luceflori.

XVIII.

ar ți a fi, măi băețele,
» Ți a fi dor și încă dor
» De o zină, sté 'ntre stele,
» Flórea crinului din ȕior;
» Dar un sburător selbaticu
» O vegheză nă-adormit
» Într'un codru singuraticu
» Cu stinci 'nalte ocolit:
» Cu el peptu la peptu d'ei sta
» Zînióra e a ta. “

XIX.

Ândrul fētu și avintă calul

Peste plaiul fermecat

Și silia se urce malul

Cel de Iele însemnat.

Acolo mi ți 'l astéptă

Smeu cu lance de venin

Qua să sté la luptă dréptă

Pentr'o zînă ca un crin;

Dar în locu a se lupta,

Sburătoru'l descânta.

XX.

oinicelul dac' ajunse
L'al seü țel de multu dorit,
La iubita lui pătrunse
Voios, fraget, fericit.
Masă mare-atunci întinse
Și cu ea se desfêta,
Al beției focu'l aprinse
Ș'apoi tôte le uta:
Bét de vin și de plăceri
Dórme somnu fără vegheri.

XXI.

elele daca vëdură
Sórtea chě le ajuta
Sě le pice mură 'n gură,
Către dînsul se 'ndrepta;
Îl vrăjiră, 'l fermecară,
Mîntile'i întorcea,
De picióre mi 'l luară,
Val vîrteju mi 'l aducea,
Și quând ele 'l resufla
Gaia 'n ghiare mi'l unfla.

XII.

-stu-fel Ielele șoimane
 Planurilei dejuca,
 Sufletele urite,-avane,
 Cu nimieșu nu se 'mpăca.
 Ardă-le ar focu din stele,
 Sóre 'n ochi n'ar mai vedé,
 Darar necuratu 'n ele,
 Pe pământ să nu mai sté,
 Érbă verde n'ar călca,
 Ci ca éasca s'ar usca.

XXIII.

olindar de căi de nópte
Pe un negru 'ncurător
Printr'a crângurilor șópte
Trece ca un sburător.
Plin de fum și de bețiă,
Fără spadă și pistol,
Se ducea la bătăliă
Cum te duci la puiu de giol;
Ear aci quând ajungea
Astu-fel cânticu și dregea:

XXIV.

luerașu de sălcioră, ,
 » Drege-ți versul dulcișor
 » Să te-auză-o surioasă
 » Să răspundă l'al meu dor,
 » Și să viă lingă mine
 » Să'i dau tronul din Carpați,
 » Să'i dau mantă de ermine,
 » Salbă de constantinați;
 » Să puiu stémă de rubin
 » P'a ei frunte ca un crin.

XXV.

»Să'i facu casă și cămară,
»Să'i torcu țile 'n flori de crini,
»Să'i ducu calea cea primară
»Pintre rose fără spini.
»Să'i dau munți și măgurele
»Erghelii de cai frumoși,
»Turme 'ntregi de miorele
»Cu berbeci de cei pletosi;
»Să'i dau crângu cu copăcei
»Plini de pui de porumbei.

XXVI.

» Zinióra pentru quare

» »Đici din fluer și oftezi

» »Are bunuri, are stare,

» »Turme mândre și livezi.

» »Quâte cuie sus pe casă,

» »Quâte stele sunt pe cer

» »Tot atâția bani pe masă,

» »Tot atâtea lădi de fer.

» »Quâte biruri într'un an

» »Pentru ea è ca un ban.

XXVII.

ită-te pe crângurele,
» Prin dubrăvi, pe pomișori :
» Numai stol de turturele:
» Cuiburi de privighetori ;
» Uită-te pe la grădine :
» Numai persici și castani,
» Flori din țeră, flori streine,
» Peri bătrâni de mari de ani,
» Vii de struguri pentru vin,
» Fragi cu fația de rubin.

XXVIII.

uri înalți și mari quât casa

„Și salchîmi mirositori,

„Nuci stufoși verđi ca mătasa

„Și migdali cu dalbe flori.

„Veđi câmpiei mănóse:

„Cânipă, porumbu și meu,

„Grâu cu spicuri auróse,

»Fin luzernă și ghisdeiu,

»Lunci întinse de trifoi

»Unde pascu ciređi de boi.

XXIX.

ar ți a fi, măi băețele,
 » Ți a fi dor și încă dor
 » De o zină, sté 'ntre stele
 » Flórea crinului din ȓior;
 » Dar un sburător selbaticu
 » O păzesce năadormit
 » Într'un codru singuraticu
 » Cu stînci 'nalte ocolit:
 » Cu el peptu la peptu d'ei sta,
 » Zinióra è a ta.»

XXX.

ecior dalbu nu vrea să sciă,
Calul mi ți'l întorcea,
Sbóră ca o vijeliă
Și la mândra se ducea.
Acolo mi ți'l astéptă
Sburătorul codrului
Qua să sté la luptă dréptă
Pentru zinişóra lui;
Dar în locu a se lupta,
Sburătoru 'l descânta.

XXXI.

elele, haite lăețe

Din sabatul cel drăcescu

Stau în corturi murgărețe,

Légă apele, vrăjescu.

Printre stele logostele

Semiluna se 'nălța,

Mii de umbre brumărele

D'a ei córne s'acăța;

Și quând focul schinteia

Ielele mai multu vrăjia.

. XXXII.

ar p'o trestia cãlare
Fecior dalbu sumețu trecea,
Și în fuga cea mai mare
Se ducea, ducea, ducea;
Dar mergea pe lângă cale,
În drum bun nu se 'ncredea,
Da în dél sau da în vale,
Și 'nainte nu vedea,
Chë piciorui se'ncurca,
Cãilei se'ntuneca.

XXXIII.

ntre câmpuri și obóre
Quâte o dată apuca,
Printre stinci spăimintătóre
Alte ori aluneca.
Nici un locu nu'l mai încape
Svinturatul fermecat!
Da de mal, cădea prin ape
Și mergea neîncetat.
Apele cum îl uda,
De mal eară chě mi'i da.

XXXIV.

Remăind ear solitară
 Trista fată 'n pragu strein,
 Fără vatră și cămară,
 Fără fum chiar în cămin,
 Frații ei o părăsiră
 Și mereu fugia de ea,
 Toți ai ei o ocoliră
 Și nici unul nu mai vrea
 Să împartă dintre ie
 Sôrtea lui cu sôrtea ei.

XXXV.

hăci amar și vai de tine
 Când ajungi qua să cersesci
 Pâinea ta la uși streine
 Și 'n streini să te umbresci!
 Și în locu d'o biată pâine
 Ce'n genuchi vrei s'o culegi,
 Ei te țin cu ați cu mâine,
 Sau te fac să înțelegi
 Chă te quâte ori întinzi
 Mâna la streini, te prinzi.

XXXVI.

Fiare d'astea fără nume
Pe atuncia mulți s'afila
Și quât lumea va fi lume
Tot așa se va 'ntîmpla:
Unde este casă bună
Și ceva de împărțit
Ospeți acolo s'aduna
De 'mbiat la omenit;
Unde este casă rea
Se ferescu și fug de ea.

XXXVII.

nde zacu doi plopi p'un munte
De juni încă secerați,
Chăci n'avură peptu să 'nfrunte
Trăsnetele din Carpați;
Pintr'acele stinci deșerte
Tus-trei mândri pețitori
Se'ntilniră să se certe
P'ai copilei ochișori;
Dar ea și alegea din trei
Pe cel mai vitézu din ei.

XXXVIII.

oă ani ca noă ȝile
Mai trecură de atunci,
Peste déluri și movile,
Peste văi și peste lunci
Patru-deci de carabine
Fac să tremure 'ntre munȝi
Fiarele din visuine,
Șoimii din copaci cărunȝi,
Ear prin codri 'ntunecoși
S'ascundea cei mai fricoși.

XXXIX

us din munți se lasă 'n vale
Român verde ca un bradu,
Roibui strîns în mîndre zale
Trece apa fără vadu,
Sare piscuri și vilcele,
Stînci înalte și colnici,
Sbóră peste delușele,
Bagă frica 'n mari și mici,
Și sub agerui picior
Saltă pulberea în nor.

XL.

Ândrul fētu purta 'ntreită

Armatură de pandur,

Carabină ghintuită

Și pistóle la cobur;

Mai purta o lance lungă

Adăpată cu potrocu,

Qua să pótă să ajungă

Calul Turcului de focu,

Paloșul haȋducului,

Sulița Calmucului.

XLI.

órtă ghiocă restrujită
Tot cu dinți colțați de fer,
Și secure oțelită,
Zale grele și hanger;
Sabiă posomorită
Ce-a dat grósa mară de ani
De spurcată ș'amărită,
Ch'a lăsat mulți fii sermani,
Multă plévă de cochini
Fără casă și părinți.

XLII.

uând mergea la vânătoare,
Urșii spăimîntați mugia,
Cerbi și lupi și căprioare
Dinaintea lui fugia.
Quând pleca se haiducescă,
Aleo! fugă, unde'i porți!
N'avea de quăt se trăsnescă:
Șapte focuri, șapte morți!
Înapoi al de cochini,
Păgani mîncători d'arginți!

XLIII.

ar în unda cristalină
Unui rîu de pomi umbrit,
Unde sórele și înclină
Frunteai rece 'n amurgit,
Lebădióră albă'n pană
Saltă mândră de pe mal
Ca o tînără sultană
Într'o baiă de cristal;
Ear pe lingă rîușor
Sta cerbu vînēt tretior.

XLIV.

„Cerbule, destupă-mi malul,
„Cerbu la córne sicluit;
„Lasă-mă să mi adapu calul
„Dintr'astu rîu de pomi umbrit,
„Chăci din apă nencepută
„Roibul meu daca va bea,
„Mândrulița mea plăcută
„Mi a fost scris a fi a mea:
„Cerbulețe tretior,
„Cerbu cu pîrul surișor.

XLV.

a din apă nencepută

„Nu te voi lăsa să bei,

„Chăci aicea se sărută

„Dalbă zîină cu trei smei;

„Și eu sunt aci de pază

„Să nu lasu vr'un trecător

„Nici pe dînsa să o vază

„Nici să bea din astu isvor.”

— „Mi ch'oiu bea!,” — „Mi chě n'ei bea! —

— „Mi chě mi t'ei deochea!,”

XLVI.

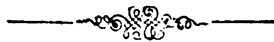
A stu-fel dise și întinse
 Lancea către cerbișor,
 Și luptându-se 'l atinse
 Într'un fluer de picior.
 Fluierul atuncia scóse
 Cu un sunet prelungit
 Mii de glasuri fioróse
 Ca dintr'un cimpoiú vrăjit;
 Ear trei Iele auđind
 Se reped mugind, rugind.

XLVII.

ar ca într'un nor de sânge
Cerul se înflăcăra,
Luna semăna ché plânge,
Sórele se negura;
Fulgerul brăzda tăria,
Plaiul se înfiora,
Trăsnetul și vijelia
Tot pămîntul turbura;
Rîurile se unfla,
Munții, văile urla.

XLVIII.

ecinică 'nduioșată,
„Dă-mi un fir ș'un firicel
„Din cosița ta 'nstelată,
„Fir din păru-ți aurel,
„Să ți descântu de deochiare,
„Să ți vrăjescu de vr'un făcut,
„Chă te-amenință perđare
„Din minut pînă 'n minut.
„Dă-mi un fir ș'un firicel
„Să-ți portu dorul lingă el.

XLIX.

urda cântă și vrăjese
Iala dracului la focu,
Surda ȃice și citește
Și tot spune din ghiocu:
Român verde chě și repede
Roibulețul peste lunci,
Ială nici chě ce mai vede
P'aste țermuri de atunci,
Și Fětu-măndru 'n ȃile mari
E cântat de colindari.

L.

hēci atunci cocoșul cântă
 Țiurele peste otar,
 Ielele nu mai descântă,
 Ci ca pulberea despar;
 Dupe ele pricolicii
 Asvirlind din ochi schintei
 Îmbia pe licuricii
 Să se ducă dupe ei;
 Stoluri, stoluri de lileci
 S'ascundea prin găuri reci.

LI.

órele resare eară,
Vijelia s'a tređit,
Ca 'ntr'o dulce primăvară
Cerul ear s'a limpeđit.
Apele s'alină 'n unde,
Norul negru a trecut,
Și în văile afunde
Tunetele au tăcut;
Vinturile-au amuțit
Și seninul s'a lățit.

LII.

Bucură-te, mândră flóre,
Fecior june ți a sosit,
Ca 'ntr'o ți de serbătóre
Sórele cel strelucît.
Bucură-te, fii voiósă,
Stéoa ta va resări,
Ș'a ei rață luminósă
Fruntea ta va dauri
Cu cununa celor drepti
Ce cu dreptu cuvint astepti.

LIII.

albă Dómnă, veđi de masă,
De merinde și de vin,
Óspe bun mi ți intră 'n casă,
Soçu mărețu, bărbat crestin.
Dalbă Dómnă eși, colindă
Și adună colăceri,
Ché ți sosesce proclu 'n tindă,
Pandurașu precum îl ceri;
Fă-ți din cómă aripiori
Și pe brațelei să sbori.

LIV.

nd'era doi munți selbatici
 Și'ntre ei doi plopi uscați
 Ce prin criveții ernatici
 Striga frații 'nstreinați,
 Nu è de quât o câmpia
 Ș'un plaiu verde și 'nflorit
 Ce salută cu mândria
 Sórele ce le-a unit,
 Renviând din timpî bētrâni
 Mândrul nume de Români.

24 Ianuarîu 1862.

LIV.

nd'era doi munți selbatici
 Și între ei doi plopî uscați
 Ce prin criveții ernatici
 Striga frații 'nstreinați,
 Nu è de quât o câmpîă
 Ș'un plaiu verde și 'nflorit
 Ce salută cu mândriă
 Sórele ce le-a unit,
 Renviând din timpi bētrâni
 Mândrul nume de Români.

24 Iannariu 1862.

LIV.

nd'era doi munți selbatici
 Și'ntre ei doi plopî uscați
 Ce prin criveții ernatici
 Striga frații 'nstreinați,
 Nu è de quât o câmpîă
 Ș'un plaiu verde și 'nflorit
 Ce salută cu mândriă
 Sórele ce le-a unit,
 Renviând din timpi bătrâni
 Mândrul nume de Români.

24 Ianuarîu 1862.

MISTERELE BUCURESCILOR

de

GEORGE BARONZI.

Vor eși în broșure de câte o cölă de tipar, format în 8° cu litere cicero.

Abonarea se face la tóte librăriele din capitală și județe.

Dupe primirea ântêiei broșure se va respunde un sfanțicu din quare $\frac{1}{2}$ se va popri dreptu plata broșurei primite, ear cea-altă $\frac{1}{2}$ va remâne ca deposit spre a se refui cu darea celei din urmă broșure.

LEGENDA ROMANIEI.

Prețul 2 sf. exemplarul.
